

ПАМ'ЯТКА **про процесуальні права та обов'язки підозрюваного**

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій, на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

В будь-який момент підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також угоду про визнання винуватості після повідомлення про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

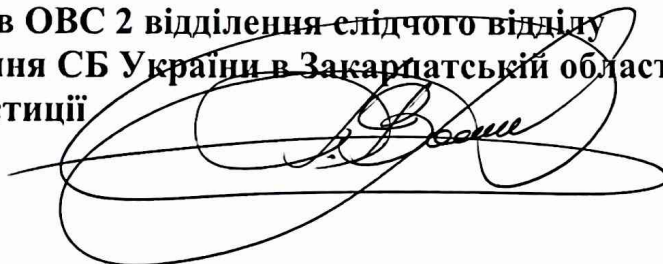
Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

«03» січня 2026 року

Підозрюваний: _____ / _____ /
Захисник: _____ / _____ /

Пам'ятку вручив:

Слідчий в ОВС 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНИЦЬКИЙ

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Закарпатській області

Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 61-61-31

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Ужгород

«03» січня 2026 року

Слідчий в ОВС 2-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Закарпатській області майор юстиції Стреніцький Роман Валентинович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22023070000000130 від 06.09.2023, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 6 ст. 111-1, ч. 3 ст. 436-2 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України, –

П О В І Д О М И В:

Арабаджи Михайлу Семеновичу, 11.03.1960 року народження, уродженцю міста Мелітополь Запорізької області, громадянину України, зареєстрованому та фактично проживаючому за адресою: Запорізька область місто Мелітополь, вул. Героїв України (Кірова), буд. 27, раніше не судимому, –

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів) передбачених:

- ч. 6 ст. 111-1 КК України - у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою – агресором та/або його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора за відсутності ознак державної зради.

- ч. 3 ст. 436-2 КК України – у виготовленні матеріалів у яких наявні заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію російської федерації проти України з використанням засобів масової інформації.

Фактичні обставини кримінального правопорушення (злочину), у вчиненні якого підозрюється Арабаджи М.С.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з цим документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і російська федерація (далі - рф).

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року №42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3

зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Стаття 8 Закону України «Про основи національної безпеки України» зазначає, що з урахуванням геополітичної і внутрішньої обстановки в Україні діяльність усіх державних органів має бути зосереджена, зокрема на прогнозуванні, своєчасному виявленні, попередженні і нейтралізації зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці, збереження соціально-політичної стабільності суспільства та зміцнення позицій України у світі.

20 лютого 2014 року з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і

м. Севастополя, усупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, статей 2, 3 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, статей 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 19 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі по тексту РНБО) від 14 вересня 2020 року “Про Стратегію національної безпеки України”, затвердженої Указом Президента України № 392/2020 від 14 вересня 2020 року - Для відновлення свого впливу в Україні Російська федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і воєнні засоби; посилюються угруповання збройних сил Російської федерації та їх наступальний потенціал, регулярно проводяться масштабні військові навчання поблизу державного кордону України, що свідчить про збереження загрози військового вторгнення; зростає мілітаризація територій тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим та міста Севастополя; зберігається загроза з боку Російської федерації вільному судноплавству у Чорному та Азовському морях, Керченській протоці. Спеціальні служби іноземних держав, насамперед Російської федерації, продовжують розвідувально-підривну діяльність проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу. Деструктивна пропаганда як зовні, так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підриває суспільну єдність. Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку Російської федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти.

21 лютого 2022 з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

У період до приблизно 05 години 00 хвилин 24 лютого 2022 року президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені представники військово-політичного керівництва РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24 лютого 2022 року о 5 годині президентом російської федерації володимиром путіним оголошено рішення розпочати військову операцію в Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади рф, її збройних сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької

областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частин вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

З метою відсічі військовій агресії рф 24.02.2022 Указами Президента України у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, який неодноразово продовжено відповідними Указами Президента України та який діє на даний час.

Рішенням Верховної ради України відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 3314 «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року російська федерація визнана державою-агресором, яка здійснює збройну агресію проти України, розв'язала і веде повномасштабну агресивну війну проти України та Українського народу з порушенням норм міжнародного права, вчиняючи злочини проти людства.

Як встановлено, планування, фінансування та реалізація російською федерацією агресивної війни та агресивних воєнних дій проти України, проведення розвідувальної та підривної діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, організовується, спрямовується, здійснюється силами, насамперед, зс рф, Головного розвідувального управління Генерального штабу збройних сил російської федерації, федеральної служби безпеки російської федерації, найманців, а також осіб, залучених до співробітництва на конфіденційній (негласній) основі, у тому числі громадян України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022. далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на

нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Крім того, відповідно до п. 6 ст. 11 Закону: окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

А також згідно з н. 7 ст. II Закону: тимчасово окупована російською федерацією територія України - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Починаючи з 28.02.2022 невідновлені представники зф держави-агресора рф спільно з представниками окупаційної адміністрації міста Мелітополь Запорізької області, спрямовують свою діяльність на створення незаконних органів влади, у тому числі окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території міста Мелітополь Мелітопольської міської територіальної громади Запорізької області, всупереч порядку передбаченого чинним законодавством України, з метою встановлення тотального контролю та закріплення окупаційної влади, яка сприятиме у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувались для захисту незалежності і суверенітету та територіальної цілісності України, а також впливу на мешканців міста Мелітополь Запорізької області і метою виконання останніми вказівок та розпоряджень окупаційної влади, в тому числі мінімізації акцій спротиву представникам країни-агресора та окупаційної адміністрації.

З 26 лютого 2022 року територія міста Мелітополь Запорізької області була тимчасово окупованою територією зф держави – агресора рф.

В подальшому наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 376 від 28.02.2025, Мелітопольська міська територіальна громада Запорізької області віднесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих на тимчасово окупованій російською федерацією території України.

Разом з тим, представниками збройних формувань російської федерації, всупереч законному порядку, установленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій російською федерацією території Запорізької обл. цілеспрямовано створено окупаційну адміністрацію так звану «Военно-гражданская

адміністрація Запоріжської області» з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території Запорізької обл., а також узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України від 15.04.2014 за № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Додатково, відповідно до ст. 5 Закону України від 02.10.1992 за № 2657-XII «Про інформацію», кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів, але реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб. Відповідно до ч. 2 ст. 6 цього ж Закону, право на інформацію може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку, з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

У відповідності до положень ст. 28 указанного Закону, інформація не може бути використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Арабаджи Михайло Семенович, проживаючи у період окупації у будинку, що за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Кірова, буд. 27, незважаючи на зобов'язання щодо неухильного додержання Конституції та законів України, діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та бажаючи настання негативних наслідків, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, 20.05.2023 року, став на шлях вчинення злочину проти основ національної безпеки - колабораційної діяльності, що виразилось – у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з

державою – агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора.

Зокрема, Арабаджи М.С., діючи як голова місцевої громадської організації «Национально-культурная автономия караимов городского округа Мелитополь «НАР», переслідуючи прямий умисел, направлений на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, спрямовану на підтримку окупаційної адміністрації держави-агресора, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та бажаючи їх настання, погодився на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з представниками окупаційної адміністрації держави-агресора, 20.05.2023 року та взяв участь у заході політичного характеру організованого державою – агресором рф з нагоди відкриття відреставрованої росіянами культової споруди - караїмської кенаси в тимчасово окупованій АР Крим, яка відбулася за сприяння президента рф володимира путіна та за участі самопроголошеного прем'єр-міністра тимчасово-окупаційної влади Сергія Аксьонова, представників міністерства закордонних справ рф, караїмських релігійних та національних громад окупованих міст Сімферополя, Севастополя, Євпаторії, Феодосії та Мелітополя.

Свою участь у зазначеному вище політичному заході, Арабаджи М.С. підтвердив у інтерв'ю з назвою «Караимы Мелитополя подали документы по регистрации общины», яке він надав представникам проросійських засобів масової інформації російської федерації, з метою його розповсюдження широкому колу осіб.

Вказаний відеозапис 19.06.2023 з виступом Арабаджи М.С. опубліковано на загальнодоступному проросійському інформаційному ресурсі створеного окупаційною владою держави – агресора, доступ до якого є необмеженим з назвою: «За!ТВ. Новости Запорожской области» за посиланням: https://vk.com/wall-214856098_5742 - текст мовою оригіналу: *«Мелитопольская караимская автономия подала документы в министерство юстиции на регистрацию общины. То есть, мы караимы города Мелитополя, самая малочисленная из национальностей в мире, давно уже объединённой в общину, и в условиях непростого современного мира община продолжает работу, продолжала работу, она ее никогда..., а в настоящее время юридически решили подать заявление на регистрацию общины. Документы у нас приняты были, к нам отнесли очень хорошо, это мне кажется однозначное решение нормальных людей, проживающих в нормальном государстве в правовое поле, тем более у караимов, как ни у какой другой нации есть исторический опыт существование, ну, боюсь этого слова – выживание в непростых условиях подсказывают нам, что только община может сохранить нашу самобытность, со всеми дальнейшими последствиями. Решение в правовых вопросах – это прежде всего, то есть, мы решили стать юридически защищенными в свете новых событий, которые... что нам даст возможность в дальнейшем развиваться в нормальных условиях. Что нас подтолкнуло, даже так, боюсь это слово сказать -, ну вот буквально 20 мая, я с представителями общины мы были приглашены на освещение кеннасы (культова споруда) в г. Симферополе в Крыму, которая вот уже с момента 14го года была отдана караимам, старое, разрушенное, полуразрушенное здание, и мы все это время наблюдали, что там будет,*

скажу откровенно. Ну а вот когда мы приехали туда, и увидели что там стало, какие средства, как относятся к общине, отношение властей, всё.. то это земля и небо, это отдельная страничка, допустим, я это все расскажу членам общины. Очень приятно было это все видеть, что с полуразрушенного здания сделали шедевр, не побоюсь этого слова сказать, исторической и для развития и культуры и этноса, со своим выставочным залом ну и само отношение, что б такие маленькие национальности, а их поверте осталось, в Крыму это караимы, практически, самая маленькая, в Мелитополе тоже самое, нас здесь еще меньше, нас здесь в порядке 60 человек. Мы начинаем развивать свою общину, что бы она существовала, что бы она продолжала свою жизнедеятельность. Много вопросов... Что нас еще подтолкнуло, это естественно непростое наше время, когда требуется решать много вопросов, вплоть до банального – строительных вопросов, потому что здание у нас очень пострадало год назад. Плюс вопросы элементарного выживания, помощи старикам, питание, медицинского обслуживания,- в общине эти вопросы решаются, помогает община, ну плюс если государство будет нам помогать, на что мы очень надеемся, привожу вам пример в Крыму, мы будем рады и мы будем работать. Самый маленький народ караимы, мы, поскольку вступаем в правовое действие российских законов постараемся стать маленькой ячейкой огромной многонациональной семьи великого русского народа.»

В подальшому Арабаджи М.С., продовжуючи свою злочинну діяльність, переслідуючи прямий умисел направлений на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, спрямовану на підтримку окупаційної адміністрації держави-агресора, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та бажаючи їх настання, 04.11.2023 року, перебуваючи у місті Мелітополь Запорізької області, прийняв участь у заході політичного характеру, організованого окупаційною адміністрацією держави-агресора рф з нагоди відзначення російського державного свята «День народної єдності», який проводився на площі міста Мелітополь Запорізької області де від імені караїмської спільноти м. Мелітополь надав інтерв'ю представникам проросійських засобів масової інформації, з метою його розповсюдження широкому колу осіб.

Вказаний відеозапис під назвою «Флешмоб ко Дню народного единства провели на Площади Победы в Мелитополе» з виступом Арабаджи М.С., 04.11.2023 опубліковано на загальнодоступних проросійських інформаційних ресурсах, створених окупаційною адміністрацією держави - агресора доступ до яких є необмеженим за посиланням: <https://melitopol-news.ru/society/2023/11/04/58165.html> та <https://zpn-news.ru/society/2023/11/04/236870.html> - текст мовою оригіналу: «Добрый день, дорогие друзья! С праздником Вас! С праздником единства! Караимская пословица говорит, что в единстве наша сила! В единстве наших народов. Не просто народов, а народов России! Хайр балсу!».

Згідно висновку експерта №СЕ24-4/Л/1/6 від 25.08.2025 за результатами проведення лінгвістичної експертизи у висловлюваннях Арабаджи М.С., містяться ознаки здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою –

агресором та/або його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора/схвалення діяльності котру проводить російська федерація на території окупованих (анексованих) частин України та декларування наміру здійснення співпраці з окупаційною адміністрацією російської федерації на території (окупованого) Мелітополя в обмін на підтримку громади караїмів.

Таким чином, за вищевикладених обставин, громадянин України Арабаджи М.С., обґрунтовано підозрюється у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою – агресором та/або його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора за відсутності ознак державної зради, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Окрім цього, діючи умисно, продовжуючи свою злочинну діяльність Арабаджи М.С. будучи прихильником мілітаризованої політики здійснюваної рф щодо України та підтримуючи ідеологічну основу так званого «руського мира», 20.05.2023 року взяв участь у заході політичного характеру організованого державою – агресором рф з нагоди відкриття відреставрованої росіянами культової споруди - караїмської кенаси в тимчасово окупованій АР Крим де надав інтерв'ю представникам проросійських засобів масової інформації російської федерації, з метою його розповсюдження широкому колу осіб чим свідомо виготовив та поширив матеріали у яких наявні заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію російської федерації проти України.

Свою участь у вказаному вище політичному заході Арабаджи М.С. підтвердив у інтерв'ю з назвою «Караимы Мелитополя подали документы по регистрации общины», яке він надав представникам проросійських засобів масової інформації російської федерації, з метою його розповсюдження широкому колу осіб.

Вказаний відеозапис 19.06.2023 з виступом Арабаджи М.С. опубліковано на загальнодоступному проросійському інформаційному ресурсі створеного окупаційною владою держави – агресора, доступ до якого є необмеженим з назвою: «За!ТВ. Новости Запорожской области» за посиланням: https://vk.com/wall-214856098_5742 - текст мовою оригіналу: *«Мелитопольская караимская автономия подала документы в министерство юстиции на регистрацию общины. То есть, мы караимы города Мелитополя, самая малочисленная из национальностей в мире, давно уже объединённой в общину, и в условиях непростого современного мира община продолжает работу, продолжала работу, она ее никогда..., а в настоящее время юридически решили подать заявление на регистрацию общины. Документы у нас приняты были, к нам отнесли очень хорошо, это мне кажется однозначное решение нормальных людей, проживающих в нормальном государстве в правовое поле, тем более у караимов, как ни у какой другой нации есть исторический опыт существование, ну, боюсь этого слова – выживание в непростых условиях подсказывают нам, что только община может сохранить нашу самобытность, со всеми дальнейшими*

последствиями. Решение в правовых вопросах – это прежде всего, то есть, мы решили стать юридически защищенными в свете новых событий, которые... что нам даст возможность в дальнейшем развиваться в нормальных условиях. Что нас подтолкнуло, даже так, боюсь это слово сказать -, ну вот буквально 20 мая, я с представителями общины мы были приглашены на освещение кеннасы (культова споруда) в г. Симферополе в Крыму, которая вот уже с момента 14го года была отдана караимам, старое, разрушенное, полуразрушенное здание, и мы все это время наблюдали, что там будет, скажу откровенно. Ну а вот когда мы приехали туда, и увидели что там стало, какие средства, как относятся к общине, отношение властей, всьо.. то это земля и небо, это отдельная страничка, допустим, я это все расскажу членам общины. Очень приятно было это все видеть, что с полуразрушенного здания сделали шедевр, не побоюсь этого слова сказать, исторической и для развития и культуры и этноса, со своим выставочным залом ну и само отношение, что б такие маленькие национальности, а их поверте осталось, в Крыму это караимы, практически, самая маленькая, в Мелетополе тоже самое, нас здесь еще меньше, нас здесь в порядке 60 человек. Мы начинаем развивать свою общину, что бы она существовала, что бы она продолжала свою жизнедеятельность. Много вопросов... Что нас еще подтолкнуло, это естественно непростое наше время, когда требуется решать много вопросов, вплоть до банального – строительных вопросов, потому что здание у нас очень пострадало год назад. Плюс вопросы элементарного выживания, помощи старикам, питание, медицинского обслуживания,- в общине эти вопросы решаются, помогает община, ну плюс если государство будет нам помогать, на что мы очень надеемся, привожу вам пример в Крыму, мы будем рады и мы будем работать. Самый маленький народ караимы, мы, поскольку вступаем в правовое действие российских законов постараемся стать маленькой ячейкой огромной многонациональной семьи великого русского народа.»

Так у змісті публікації, поширеної 19.06.2023 року в проросійському інформаційному ресурсі «За!ТВ.Новости Запорожской области», який у відповідності до вимог ст. 1 Закону України «Про медіа» є засобом масової інформації та містить:

- заперечення особою, позначеною як «Арабаджи М.С.» збройної агресії Російської Федерації проти України шляхом інтерпретації її як «умови непростого сучасного світу» та «нові події» часово-просторової парадигми існування/функціонування міста Мелітополя;

- заперечення особою, позначеною як «Арабаджи М.С.» розповсюдження суверенітету України та тимчасової окупації частини її території через твердження щодо підкорення / приєднання [тимчасово окупованої] частини території України (зокрема - міста Мелітополя, Запорізької області) до правового поля Російської Федерації – підкорення чиним правовим нормам та правовим інститутам, що регулюють суспільні відносини всіх суб'єктів на території Російської Федерації («Самый маленький народ караимы, мы, поскольку вступаем в правовое действие российских законов<...>»);

- схвалення (визнання чийхось дій, вчинків, рішень і т. ін. вірними, правильними; позитивне, доброзичливе ставлення до кого-, чого-небудь;

позитивна оцінка, похвала) особою, позначеною як «Арабаджи М.С.» тимчасової окупації Російською Федерацією частини території України та анексії Криму, шляхом наділення Мелітополя (після окупації) ознаками частини «нормальної держави» - держави, котра забезпечує верховенство права, захист прав та свобод громадян, стабільність та соціальну справедливість (*«Документы у нас приняты были, к нам отнеслись очень хорошо, это, мне кажется, однозначное решение нормальных людей, проживающих в нормальном государстве в правовое поле»*), позначення цього процесу як такого, що приніс благо для етнічних меншин вказаних регіонів (*«...мы были приглашены на освящение кеннасы (культова споруда) в г. Симферополе в Крыму, которая вот уже с момента 14-го года была отдана караимам, старое, разрушенное, полуразрушенное здание, и мы все это время наблюдали, что там будет, скажу откровенно. Ну, а вот когда мы приехали туда, и увидели, что там стало: какие средства, как относятся к общине, отношение властей, всё... то это земля и небо, это отдельная страничка, допустим, я это все расскажу членам общины. Очень приятно было это все видеть, что с полуразрушенного здания сделали шедевр, не побоюсь этого слова сказать, исторический и для развития и культуры и этноса, со своим выставочным залом»*);

-декларування готовності особи, позначеної як «Арабаджи М.С.», від імені караїмів міста Мелітополя, до здійснення співпраці з «государством» (за загальним контекстом допису – Російською Федерацією, її окупаційною адміністрацією) в обмін на підтримку громади караїмів, на кшталт підтримки (з боку окупаційної влади) в (анексованому) Криму (*«Ну плюс, если государство будет нам помогать, на что мы очень надеемся, привожу вам пример в Крыму, мы будем рады и мы будем работать»*).

Продовжуючи свою злочинну діяльність, переслідуючи при цьому прямий умисел, підтримуючи ідеологічну основу так званого «руського мира» Арабаджи М.С., 04.11.2023 року, перебуваючи у місті Мелітополь Запорізької області, прийняв участь у заході політичного характеру, організованого окупаційною адміністрацією держави-агресора рф з нагоди відзначення російського державного свята «День народної єдності», який проводився на площі міста Мелітополь Запорізької області де від імені караїмської спільноти м. Мелітополь надав інтерв'ю представникам проросійських засобів масової інформації, з метою його розповсюдження широкому колу осіб.

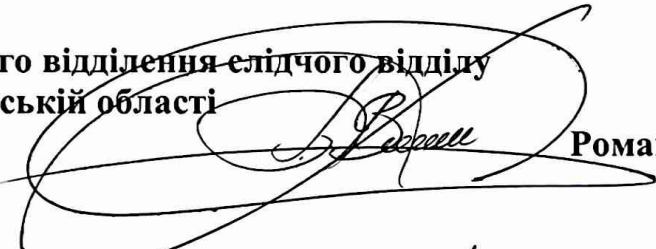
Вказаний відеозапис під назвою «Флешмоб ко Дню народного единства провели на Площади Победы в Мелитополе» з виступом Арабаджи М.С. того ж дня опубліковано на загальнодоступних проросійських інформаційних ресурсах, створених окупаційною адміністрацією держави - агресора доступ до яких є необмеженим за посиланням: <https://melitopol-news.ru/society/2023/11/04/58165.html> та <https://zpr-news.ru/society/2023/11/04/236870.html>, - текст мовою оригіналу: *«Добрый день, дорогие друзья! С праздником Вас! С праздником единства! Караимская пословица говорит, что в единстве наша сила! В единстве наших народов. Не просто народов, а народов россии! Хайр балсу!»*.

У змісті вказаної вище публікації, поширеної 04.11.2023 року в інформаційному порталі новин міста Мелітополя (за посиланням <https://melitopol-news.ru/society/2023/11/04/58165.html>) та <https://zpr-news.ru/society/2023/11/04/236870.htm>, які у відповідності до вимог ст. 1 Закону України «Про медіа» є засобом масової інформації під назвою «Флешмоб ко Дню народного единства провели на Площади Победы в Мелітополі» містяться лінгвістичні ознаки здійснення підтримки з боку Арабаджи М.С., як представника етнічної громади караїмів, держави-агресора, схвалення її діяльності в тому числі і окупацію частини України.

Згідно висновку експерта №СЕ24-4/Л/1/6 від 25.08.2025 за результатами проведення лінгвістичної експертизи у висловлюваннях особи, позначеної як «Арабаджи М.С.», містяться ознаки заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію російської федерації проти України.

Таким чином, за вищевикладених обставин громадянин України Арабаджи М.С., підозрюється у виготовленні матеріалів у яких наявні заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію російської федерації проти України, з використанням засобів масової інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Слідчий в ОВС 2-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНІЦЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО
процесуальний керівник у кримінальному провадженні -
прокурор відділу
Закарпатської обласної прокуратури

Мирослава ГОЛІНКА

Повідомлення про підозру вручене: «__» січня 2026 року о «__» год. «__» хв.

Підозрюваний: _____/Михайло АРАБАДЖИ/
Захисник : _____/_____

Підозрюваному Арабаджи М.С. роз'ясненні його права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також, підозрюваній роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний: _____/Михайло АРАБАДЖИ/

Захисник : _____/_____/

Слідчий в ОВС 2-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНІЦЬКИЙ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
АРАБАДЖИ Михайла Семеновича, 11.03.1960 р.н., зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Героїв України (Кірова), буд. 27, про явку «08» січня 2026 року о «09» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та проведенні слідчих дій (допиту підозрюваного) у кримінальному провадженні № 22023070000000130 від 06.09.2023 за ч. 6 ст. 111-1 ч. 3 ст. 436-2 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«03» січня 2026 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ки **АРАБАДЖИ МИХАЙЛА СЕМЕНОВИЧА**, 11.03.1960 р.н., зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Героїв України (Кірова), буд. 27. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «08» січня 2026 року о «09» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та проведенні слідчих дій (допиту підозрюваного) за участю як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023070000000130 від 06.09.2023 за ч. 6 ст. 111-1 ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНЦЬКИЙ

«03» січня 2026 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
АРАБАДЖИ Михайла Семеновича, 11.03.1960 р.н., зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Героїв України (Кірова), буд. 27, про явку «09» січня 2026 року о «09» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та проведенні слідчих дій (допиту підозрюваного) у кримінальному провадженні № 22023070000000130 від 06.09.2023 за ч. 6 ст. 111-1 ч. 3 ст. 436-2 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«03» січня 2026 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ки **АРАБАДЖИ МИХАЙЛА СЕМЕНОВИЧА**, 11.03.1960 р.н., зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Героїв України (Кірова), буд. 27. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «09» січня 2026 року о «09» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та проведенні слідчих дій (допиту підозрюваного) за участю як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023070000000130 від 06.09.2023 за ч. 6 ст. 111-1 ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНЦЬКИЙ

М.П.

«03» січня 2026 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
АРАБАДЖИ Михайла Семеновича, 11.03.1960 р.н., зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Героїв України (Кірова), буд. 27, про явку «12» січня 2026 року о «09» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та проведенні слідчих дій (допиту підозрюваного) у кримінальному провадженні
№ 22023070000000130 від 06.09.2023 за ч. 6 ст. 111-1 ч. 3 ст. 436-2 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«03» січня 2026 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ки **АРАБАДЖИ МИХАЙЛА СЕМЕНОВИЧА**, 11.03.1960 р.н., зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Запорізька область місто Мелітополь вул. Героїв України (Кірова), буд. 27. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «12» січня 2026 року о «09» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про підозру та проведенні слідчих дій (допиту підозрюваного) за участю як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023070000000130 від 06.09.2023 за ч. 6 ст. 111-1 ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНЦЬКИЙ

«03» січня 2026 року